

2. Lovgivningen på dette område bør tilpasses den udvikling på de pædagogiske, ledelsesmæssige og samarbejds-mæssige områder, som i de senere år har været fremherskende, såvel i forsvaret som i den øvrige del af samfundet.

3. De militære straffe- og retsplejeregler bør udformes på en sådan måde, at lovgivningen kan tjene som et meddelelses-middel for de personer, den berører, og herved give de pågældende en klar forståelse af den særlige straffe- og retsplejeordning, de er underkastet som følge af deres tilknytning til forsvaret.

Ud fra ønsket om størst mulig tilnærmelse til de borgerlige love er det fundet hensigtsmæssigt, at de specielle militære strafarter: kvarterarrest og vagtarrest, opgives til fordel for den borgerlige straffelovgivningens almindeligt anvendte straffe: bøde og hæfte. Dette vil medføre et betydeligt fald i antallet af frihedsstraffe for militære forseelser. Samtidig foreslås området for anvendelse af disciplinarmidler (efter lovforslaget: belæring, vagt og tilbageholdelse på tjenestestedet m. v.) udvidet, således at disse midler i udstrakt grad kan træde i stedet for straf, herunder bødestraf. Navnlig vil disciplinarmidler mest hensigtsmæssigt kunne anvendes i stedet for bødestraffe over for værnepligtigt personel.

Den foreslåede omlægning af sanktionerne i forbindelse med overtrædelse af straffelovgivningen vil indebære en „afkriminalisering“ af forseelser af mindre betydning og give de militære myndigheder langt større muligheder for at reagere smidigt og pædagogisk mere hensigtsmæssigt over for sådanne forseelser.

Det ændrede disciplinarmiddelsystem forudsætter imidlertid, at personellens retsbeskyttelse ikke væsentligt forringes ved anvendelse af disciplinarmidler i stedet for straf. Dette hensyn er tilgodeset således:

Med hensyn til spørgsmålet om placering af ansvaret for rejsning af tiltale i militære straffesager er det ved udarbejdelsen af forslaget til *militær retsplejelov* lagt til grund, at påtalemyndigheden, dvs. myndigheden til at rejse tiltale ved retten, henlægges til generalauditøren og auditørerne, der på grundlag af deres juridiske uddannelse opfylder de betingelser, der i den borgerlige strafferetspleje stilles med hensyn til påtalevirksom-